

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **A. B.**, zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2024, č. j. OAM-307/ZA-ZA11-P15-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 5. 2024, č. j. 13 Az 8/2024 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 20. 3. 2023 žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neudělil.

[2] Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Žaloba neobsahovala žádné žalobní body a žalobce zároveň požádal o ustanovení zástupce za účelem odůvodnění žaloby. Městský soud žalobce vyzval k doložení osobních a majetkových poměrů. Žalobce této výzvě nevyhověl a zaslal soudu oznámení o převzetí právního zastoupení advokátem JUDr. Matějem Šedivým s přiloženou plnou mocí.

[3] Městský soud usnesením ze dne 10. 4. 2024, č. j. 13 Az 8/2024 - 20, návrh žalobce na ustanovení zástupce zamítl a vyzval jej k doplnění žaloby o důvody, pro které považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nicotné, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení, tj. ve lhůtě, která žalobci zbývala k podání žaloby podle § 32 odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Žalobce však vady žaloby v této lhůtě neodstranil, a městský soud proto žalobu odmítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Podle stěžovatele nemohl městský soud žalobu odmítnout, neboť nesplnil obě podmínky dle § 37 odst. 5 s. ř. s., podle kterého měl stěžovatele vyzvat k opravě vad podání a stanovit mu k tomu lhůtu. Stěžovatel měl v zákonem stanovené lhůtě podat žalobu, což učinil. Na odstranění jejích případných vad mu měl „vyměřit“ dodatečnou lhůtu soud, a nemělo se jednat o lhůtu stanovenou právní úpravou. Proto považuje usnesení o odmítnutí žaloby za nezákonné a navrhuje, aby ho Nejvyšší správní soud zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že napadené usnesení považuje za správné. Městský soud stěžovatele v usnesení ze dne 10. 4. 2024 upozornil, že má žalobu doplnit ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení. V napadeném usnesení rovněž vysvětlil, proč stěžovateli stanovil k odstranění vad lhůtu, která mu zbývala ze zákonné lhůty pro podání žaloby. Žalovaný tedy považuje kasační stížnost za nedůvodnou a navrhl, aby ji kasační soud zamítl, případně odmítl.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Posuzovaná kasační stížnost však nesplňuje žádnou z těchto podmínek.

pokračování

[8] Stěžovatel nepředestřel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti a samotné kasační námitky rovněž neobsahují důvody, které by mohly založit přesah vlastních zájmů stěžovatele, tím méně přesah podstatný. Nejvyšší správní soud rovněž v usnesení městského soudu neshledal *prima facie* žádná pochybení, která by mohla mít dopad na hmotněprávní postavení stěžovatele. Co se týče námitek uplatněných v kasační stížnosti, existuje již v otázce postupu městského soudu při nedostatečné formulaci žalobních bodů v žalobě ustálená a konstantní judikatura, přičemž kasační soud neshledal důvod se od ní v této věci odchýlit.

[9] Nelze souhlasit, že městský soud postupoval v rozporu s § 37 odst. 5 s. ř. s. V rozsudku ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 31, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vyložil, že absence žalobních bodů v žalobě se odstraňuje postupem dle § 37 odst. 5 s. ř. s. a pro odstranění této vady soud stanoví lhůtu odpovídající zbývajícím částem lhůty pro podání žaloby. K odstranění vad žaloby je soud povinen žalobce vyzvat, je-li se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu doplnit včas. Pokud ve lhůtě pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu žalobce neuplatní alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná, soud žalobu odmítne. Městský soud tedy postupoval v souladu s tímto rozhodnutím. První senát Nejvyššího správního soudu neshledal žádné důvody k opakovanému předložení této otázky rozšířenému senátu, a je proto povinen ustálenou judikaturu respektovat. Stěžovatel ostatně ani žádnou argumentaci tímto směrem nepředestřel a pouze konstatoval, že soud měl určit lhůtu soudcovskou, nikoliv jej vyzvat k doplnění žaloby ve zbývajícím části zákonné lhůty pro její podání.

[10] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[11] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, nebo usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2024

Ivo Pospíšil
předseda senátu